

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/405/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209384
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3515209384.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: C. G. G., Z. G., G. G. H. XX, H., V.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ C. Š., T.. XX.XX.XXXX, B.Č. G.W. M., U. H. R. XXXX/X, H. - C. H. a 2/ Z. W., T.. XX.XX.XXXX, B. G. M., H. I. W. XXX, zastúpená: Z. Š., T.. XX.XX.XXXX, B.Z. G. M., U. H. I. W. XXX, o zaplatenie 3.237,32 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 168,03 Eur a v časti úroku vo výške 6,99 % ročne zo sumy 8,33 Eur od 1.9.2015 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 163,02 Eur od 1.9.2015 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.069,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.876,08 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 125,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.

IV. Žalobcovi sa priznáva nárok proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 89,62 %, ktoré sú povinní žalovaný 1/ a žalovaný 2/ zaplatiť žalobcovi formou pokračovania v splátkach vo výške 125,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, po zaplatení istiny spolu s úrokmi z omeškania, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Splnením povinnosti žalovaného 1/ zaniká v rozsahu tohto splnenia povinnosť žalovaného 2/.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 25.09.2015 domáhal, aby súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal k zaplateniu 3.237,32 Eur spolu s úrokom 6,99 % ročne zo sumy 2.884,41 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.039,10 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. V dôvodoch žaloby uviedol, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX 6 01 bola so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXX 3 02 a stavebnom úvere č. XXXXXXX 6 01 zo dňa 04.11.2005, v súlade s ktorou žalobca poskytol žalovanému 1/ mimoriadny medziúver vo výške 3.319,39 Eur. Žalovaný 1/ sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 19,35 Eur a do nasporenia 50 % cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné

mesačné vklady vo výške 23,24 Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaný 1/ zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 23,24 Eur. Žalovaný 2/ prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaný 1/. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 16.01.2015 žalobca žalovaných vyzval na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 03.02.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 03.02.2015 bola celková výška dlžnej sumy 3.390,90 Eur, ktorá pozostáva z istiny 3.219,81 Eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 174,09 Eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VI. bod 3. a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,99 % ročne a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Ku dňu 31.08.2015 bola výška žalobcovej pohľadávky 3.237,32 Eur, ktorá pozostáva z istiny 2.884,41 Eur, nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 154,69 Eur, úroku 6,99 % ročne za úver od 04.02.2015 do 31.08.2015 vo výške 116,44 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne od 04.02.2015 do 31.08.2015 vo výške 81,78 Eur.

2. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.05.2018 uviedol, že v zmluve o úvere nie je jednoznačne určené, kedy presne dôjde k prideleniu cieľovej sumy, teda k zmene medziúveru na stavebný úver, nakoľko nie je jednoznačne dopredu určiteľné, kedy budú naplnené podmienky stanovené zákonom o stavebnom sporení, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami, ako ani nie je dopredu zrejmé, že dlžník bude riadne a včas vkladať na konto sporenia peňažné prostriedky. K nasporeniu 50 % zo sumy 3.319,39 Eur pri vklade na konto sporenia vo výške 23,24 Eur by malo dôjsť cca po 6 rokoch, t. zn. koncom roka 2011, žalovaní začali splátky riadne platiť od roku 2006. Už v roku 2010 bol žalobcovi doručený príkaz na začatie exekúcie vedenej pod EX 1428/2010 súdnym exekútorom I. Y. W., preto bol žalobca v zmysle § 94 Exekučného poriadku povinný zablokovať peňažné prostriedky vo výške určenej príkazom na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke, o čom bola žalovaným zaslaná informácia. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaní už v roku 2010 porušili zmluvné podmienky v zmysle čl. VII. zmluvy o úvere v spojení čl. XIX. Všeobecných podmienok. Nakoľko začatie exekučného konania je dôvodom na to, aby žalobca úver zosplatnil a požadoval okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov. Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalobca v zmysle zmluvy o úvere nebol oprávnený zaslať finančné prostriedky súdnemu exekútorovi, žalobca si dovoľuje uviesť, že uvedené nie je jeho oprávnením, ale povinnosťou, ktorá mu vyplýva priamo z § 94 exekučného poriadku. Ďalej uviedol, že v prospech exekúcií boli poukázané platby v celkovej výške 2.747,21 Eur. Žalobca zároveň zaslal výpis z účtu medziúveru, keď žalovaní boli povinní v štádiu medziúveru vkladať sumu 19,35 Eur, ktorá bola započítaná na dohodnuté 6,99 % ročne úroky za medziúver. Do vyhlásenia splatnosti, žalovaní uskutočnili na konto medziúveru celkové vklady vo výške 2.072,98 Eur. Žalovaní boli povinní zaplatiť úroky za úver do vyhlásenia splatnosti v celkovej výške 2.084,05 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že ku dňu vyhlásenia splatnosti, t.j. 03.02.2015 bol na konte medziúveru a úrokoch nedoplatok vo výške 11,07 Eur. Ku dňu vyhlásenia splatnosti, žalobca sumu poskytnutého úveru vo výške 3.319,39 Eur ponížil o sumu preúčtovaných z konta sporenia vo výške 99,58 Eur. Istina tak predstavuje sumu 3.219,81 Eur. Po vyhlásení splatnosti žalovaní uskutočnili vklady v celkovej výške 374,20 Eur s tým, že vklad zo dňa 04.02.2015 zaplatili nedoplatok na úrokoch za úver vo výške 11,07 Eur a zvyšok vo výške 8,33 ponížil istinu ($3.219,81 - 8,33 = 3.211,48$ Eur). Vklad zo dňa 04.03.2015 vo výške 19,40 Eur zaplatil úrok za úver za mesiac február 2015 vo výške 15,42 Eur a čiastočne úroky z omeškania za mesiac február 2015. Nakoľko od 01.04.2015 došlo k zmene legislatívy, žalobca všetky ostatné vklady spolu vo výške 335,40 eur započítaval priamo na istinu ($3.211,48 - 335,40 = 2.876,08$ Eur). Žalovaná suma v zmysle čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 29.06.2017 vo výške 3.069,29 Eur vyčíslená k 31.08.2015 pozostáva z istiny vo výške 2.876,08 Eur, z nezaplateného 6,99 % ročne úroku za úver odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti, t.j. od 04.02.2015 do 31.08.2015 zo sumy 2.876,08 Eur vo výške 115,55 Eur a z nezaplateného úroku z omeškania 5% ročne odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti, t.j. od 04.02.2015 do 31.08.2015 zo sumy 2.876,08 Eur vo výške 77,66 Eur.

3. Žalovaný 1/ po upresnení žalobného návrhu uviedol, že v tom čase nedostal tieto zásielky, a preto so žalobcom nekomunikoval. Teraz rozumie tomu v čom nastal problém, avšak nie je schopný povinnosť splniť naraz z dôvodu, že momentálne je nezamestnaná, poberá dávku v nezamestnanosti vo výške

280,- Eur. V septembri by mal nastupovať do práce. Momentálne žije v domácnosti so svojou mamou, babičkou a bratom. Mama mu pomáha so zabezpečením a platením a on jej na to podľa toho, koľko má peňazí prispieva na stravu, prípadne náklady spojené s údržbou domu a zaplatením napr. elektriny a podobne. Je ochotný splácať splátky. Navrhuje splátky určiť maximálne vo výške 125,- Eur s účinnosťou od septembra, kedy by som mal byť už zamestnaný. Proti nemu sú vedené ešte 3 exekúcie pre nezaplatenie cestovného dopravnému podniku.

4. Žalovaný 2/ uviedol, že je na dôchodku, je poberateľom starobného dôchodku vo výške 450,- Eur mesačne. Všetky náklady, ktoré sú spojené s liečbou žalovaného 2/, keďže je ležiaci pacient sú hradné z jeho dôchodku, teda sú hradené náklady na lieky, plienky, stravu, zdravotné pomôcky, aby nedochádzalo k preležaninám. Je to veľmi finančne náročné, a preto nemôže zaplatiť žalovanú sumu naraz a žiada, aby došlo k povoleniu splátok.

5. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ uviedli, že čo sa týka uplatnenej istiny proti tejto nenamietajú. Pochopili situáciu, ktorá nastala po vyplatení medziúveru a poukázaní týchto finančných prostriedkov exekútorovi. Z tohto dôvodu túto istinu uznali.

6. Žalobca podaním, doručeným súdu dňa 06.07.2017, zobral žalobu v časti o zaplatenie 168,03 Eur a v časti 6,99 % ročne úroku za úver zo sumy 8,33 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia a 5 % ročne úroku z omeškania zo sumy 163,02 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia späť. Uviedol, že si žalobou uplatnil v žalovanej sume okrem iného poplatky za vedenie účtu spolu v sume 163,02 Eur, ako aj 5 % ročne úrok z omeškania zo sumy 163,02 Eur od 04.02.2015 do 31.08.2015 vo výške 4,12 Eur a 6,99 % ročne úrok za úver od 04.02.2015 do 31.08.2015 vo výške 0,89 Eur. Znížením žalovanej sumy o 163,02 Eur došlo k prepočtu úroku z omeškania, ktorý žalobca prepočítal odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, t.j. od 04.02.2015 do 31.08.2015 a pôvodne vyčíslený úrok z omeškania vo výške 81,78 Eur bol prepočítaný a uplatnený zo zníženej sumy a vyčíslený vo výške 77,66 Eur, žalovaná suma tak bola znížená aj o sumu 5 % ročne úroku z omeškania zo sumy 163,02 Eur vyčísleného od 04.02.2015 do 31.08.2015 v žalovanej sume vo výške 4,12 Eur a zároveň došlo aj k prepočtu úroku za úver, pôvodne vyčíslený vo výške 116,44 Eur znížený na sumu 115,55 Eur. V konečnom dôsledku tak žiadal, aby súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.069,29 Eur spolu s 6,99 % ročne úrokom za úver zo sumy 2.876,08 od 01.09.2015 do zaplatenia, 5 % ročne úrokom z omeškania zo sumy 2.876,08 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalovaná suma po zohľadnení čiastočného späťvzatia vo výške 3.069,29 Eur tak pozostáva zo sumy istiny vo výške 2.876,08 Eur, z nezaplatených úrokov za úver od 04.02.2015 do 31.08.2015 vo výške 115,55 Eur a z nezaplatených úrokov z omeškania od 18.03.2016 do 31.03.2017 vo výške 77,66 Eur. Suma vo výške 163,02 Eur predstavuje súhrn pôvodne žalobcom v žalobe uplatnených poplatkov za vedenie účtu na rok 2005 vo výške 13,28 Eur, za rok 2006 vo výške 11,95 Eur, za rok 2007 vo výške 12,95 Eur, za rok 2008 vo výške 14,94 Eur, za rok 2009 vo výške 14,90 Eur, za rok 2010 vo výške 16,- Eur, za rok 2011 vo výške 25,- Eur, za rok 2012 vo výške 25,- Eur a za rok 2013 vo výške 29,- Eur.

7. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

9. Podľa § 146 ods. 1, 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Vzhľadom na dispozičné oprávnenie žalobcu súd konanie v časti v časti o zaplatenie istiny vo výške 168,03 Eur a v časti úroku vo výške 6,99 % ročne zo sumy 8,33 Eur od 1.9.2015 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 163,02 Eur od 1.9.2015 do zaplatenia. Žalovaní

nevzniesli námietky proti čiastočnému späťvzatiu, a preto súd konanie v časti špecifikovanej vo výroku I. zastavil v súlade s § 146 C.s.p..

11. Podľa § 180 C.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a vyjadrili súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Ako aj žalovaného 2/, ktorého neprítomnosť ospravedlnil jeho zástupca. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného 1/, oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomnými vyjadreniami strán sporu, zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, výzvy na úhradu, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, všeobecných podmienok, výpisov z účtu, výpisu z Obchodného registra, výziev žalobcu na úhradu exekučných pohľadávok, oznámení o odúčtovaní, exekučných príkazov, príkazov na začatie exekúcie, exekučných príkazov, výpisov a súpisov Prvej stavebnej sporiteľne a zistil skutkový stav veci.

13. Žalobca žalovaným poskytol úver vo výške 3.319,39 Eur s tým, že v štádiu medziúveru sa žalovaný 1/ zaviazal splácať len úroky za medziúver splátkou vo výške 19,35 Eur a do nasporenia sumy vo výške 50 % cieľovej sumy vkladať na konto sporenia splátky vo výške 23,24 Eur. V prípade, ak by boli splnené podmienky v zmysle zákona o stavebnom sporení a nasporená suma zodpovedajúca 50 % cieľovej sumy, medziúver by sa zmenil na stavebný úver, ktorý by bol splácaný jednou splátkou vo výške 23,24 Eur, kde by sa splácal 4,70 % p. a. úrok za úver a zároveň by sa znižovala aj istina. Nakoľko však neboli splnené podmienky v zmysle zákona o stavebnom sporení, k zmene medziúveru na stavebný úver nedošlo. Keďže nedošlo k zmene, žalovanému nebola zmena medziúveru na stavebný úver oznámená.

14. Dňa 23.11.2012 bol doručený príkaz na začatie exekúcie a následne dňa 20.09.2013 exekučný príkaz od súdneho exekútora N.. C. R. Ex 6504/2012 na zablokovania a vyplatenie sumy 290,12 Eur. Žalobca bol povinný túto sumu poukázať v prospech exekúcie, pričom listom zo dňa 24.09.2013 informoval žalovaného 1/ o tom, že eviduje ďalšie exekúcie, ktoré je potrebné vyriešiť, inak bude nútený tieto opakovane vyplatiť a tak vznikne dlh na konte sporenia a dôjde zároveň k porušeniu povinností v zmysle zmluvy o úvere a všeobecných podmienok. Pred samotným odúčtovaním bola žalovaný vyzvaný a upozornený listom zo dňa 23.11.2012 na doručenie príkazu na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke EX 6504/12.

15. Žalobcovi bol doručený príkaz na začatie exekúcie a následne exekučný príkaz od súdneho exekútora N.. M. Y. EX 1473/11 na zablokovanie a vyplatenie sumy 595,20 Eur, na základe ktorého bol žalobca povinný túto sumu poukázať v prospech exekúcie o čom žalovaný informoval listom zo dňa 20.03.2014. Pred samotným odúčtovaním peňažných prostriedkov bola žalovaná vyzvaná a upozornená listom zo dňa 13.04.2011 a 18.01.2012 na doručenie príkazu na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke.

16. Žalobcovi bol doručený príkaz na začatie exekúcie a následne exekučný príkaz od súdneho exekútora I.. Y. W. Ex 1428/2010 na zablokovanie a vyplatenie sumy 1.817,41 Eur a sumy vo výške 44,48 Eur. Na základe čoho bol povinný túto sumu poukázať v prospech exekúcie, o čom žalovaný informoval listom zo dňa 20.06.2014 a listom zo dňa 15.10.2014. Pred samotným odúčtovaním bola žalovaná vyzvaná a upozornená listom zo dňa 30.09.2010, 19.12.2010 a 18.01.2012 na doručenie príkazu na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke.

17. Listom zo dňa 17.12.2014 a listom zo dňa 16.01.2015 vyzval žalobca žalovaného 1/ na zaplatenie dlžnej sumy na konte sporenia, ktorá vznikla v dôsledku predmetných exekúcií.

18. Žalovaný 1/ na konto sporenia uskutočnil vklady v celkovej výške 2.853,91 Eur, z toho boli v prospech exekúcií odúčtované peňažné prostriedky vo výške 2.747,21 Eur, suma vo výške 99,58 Eur bola preúčtovaná na konto medziúveru ako suma, ktorá v zmysle Exekučného poriadku nepodlieha exekúcii a zvyšok bol naďalej blokován súdnym exekútorom N.. U. C..

19. Na konto medziúveru uskutočnil žalovaný do vyhlásenia splatnosti vklady vo výške 2.072,75 Eur boli tieto v zmysle zmluvy o úvere započítané na dohodnuté úroky 6,99 % ročne za medziúver. Z výpisov z

účtu vyplynulo, že na sporiaci účet bolo doteraz uhradené 2.661,62 Eur a na druhom účte bola doteraz zaplatená suma 2.465,24 Eur a bola im poskytnutá štátna prémie vo výške 305,19 Eur.

20. V priebehu konania žalovaní na pojednávaní konanom dňa 29.07.2019 uznali nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny vo výške 3.069,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.876,08 Eur od 01.09.2015 do zaplattenia, vo zvyšnej časti nárok žalobcu neuznali a požiadali o povolenie splniť si povinnosť v splátkach s poukazom na jeho príjem, rodinnú situáciu a výdavky.

21. Podľa ustanovenia § 282 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

22. Podľa § 284 C.s.p. ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

23. Súd konštatuje, že sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku v časti uplatnenej istiny vo výške vo výške 3.069,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.876,08 Eur od 01.09.2015 do zaplattenia a z toho dôvodu súd žalobnému návrhu na základe uznania vyhovel v časti uplatnenej istiny vo výške vo výške 3.069,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.876,08 Eur od 01.09.2015 do zaplattenia. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ uložil lehotu na zaplattenie v súlade s § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Pri úvahe súdu o povolení splátok na splnenie rozsudkom uložennej povinnosti je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ale zároveň aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je potrebné zohľadniť nielen dopad na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa. Súd je povinný stanoviť podmienky splátok a ich zročnosti tak, aby došlo k postupnému splácaniu priznané plnenia v reálnom čase. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovaným) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právo povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 C.s.p. umožňuje súdu určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz, a preto súd po posúdení osobných, majetkových pomerov žalovaných a zdravotných pomerov žalovaného 2/ povolil žalovaným zaplatiť uloženú povinnosť v primeraných splátkach.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah a medzi stranami uzatvorená zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, pričom pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok v časti, ktorej nebol žalovaným uznaný, teda nárok na zaplattenie úroku vo výške 6,99 % ročne zo sumy 2.884,41 Eur od 01.09.2015 do zaplattenia, súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR

súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súčasne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaného v konaní sp. zn. 6Co/190/2014 dňa 30.06.2015 z ktorého vyplýva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatená pohľadávka (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto

nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia požadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p., 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a posúdi procesné zavinenie v prípade zastavenia konania, pričom v danom prípade žalobca procesne zaviniť zastavenie konania v časti, keďže zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu. V danom prípade mal žalobca úspech vo veci v rozsahu 89,62 %, (úspech žalobcu bol vo výške 94,81 % vypočítaný 3.069,29 Eur / 3.237,32 Eur x 100 - úspech žalobcu vo výške 5,19 %) a preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,62 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje okrem výroku II. v časti uznania časti žalobného nároku nie je prípustné odvolanie. (§ 355 ods. 2 v spojení s § 356 písm. a) C.s.p.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.